

El Consell de Mallorca reviu el pacte UM-PP

Finalment
Unió Mallorquina
s'ha decidit
pel pacte amb el PP en
el Consell de Mallorca,
de manera que el mapa
politicoinstitucional
balear queda marcat
per l'exclusió del
progressisme de les
principals institucions
balears, excepte
el Consell Insular
de Menorca.

Eren passades les deu de la nit del dimarts dia 10 de juny quan la líder d'Unió Mallorquina (UM), Maria Antònia Munar, compareixia davant dels expectants mitjans de comunicació, a la seu del partit, després de més de dues hores de reunió del consell polític de la seva formació. "Hem avaluat la proposta de l'esquerra com a buida de contingut, mentre que la del PP era clara i la millor per als mallorquins, perquè dóna estabilitat a les institucions i possibilitats de fer realitat el programa..."

La sentència del Pacte de Progrés quedava, així, confirmada. De fet, la mateixa Munar rebutjava la reedició del pacte progressista al Consell Insular de Mallorca perquè resultava una opció "de resistència" i no, com el pacte PP-UM, una via capaç de dur endavant projectes.

El resultat de l'acord signat pel PP i per UM significa, en la pràctica, el desallotjament de l'esquerra de gairebé tot el poder institucional rellevant a les Balears, excepte a Menorca. Tot i que en el moment d'escriure aquesta crònica hi ha encara incògnites sobre el color final que tendran alguns importants ajuntaments mallorquins (els eivissencs i menorquins estan, en general, més clars) tot fa pensar que el pacte PP-UM en el Consell desbloquejarà alguns problemes locals que s'havien manifestat i, a la fi, el color roig deixarà de pintar molts punts del mapa de poder municipal.

En qualsevol cas, ja és segur que les institucions polítiques més importants seran gestionades per la dreta. En el Consell d'Eivissa i Formentera el PP té majoria absoluta. En el de Mallorca, UM governarà sobre un programa d'actuacions consensuat amb el PP que, sig-

nificativament, ja ha rebut les congratulacions, entre d'altres, de l'Associació de Constructores de Mallorca. A l'Ajuntament de Palma, els conservadors tenen majoria absoluta. I al Parlament (que, ja és segur, es constitueix aquesta setmana, dia 19) també. Els seus trenta diputats, proporcionen a Jaume Matas la seguretat de governar sense gaires problemes.

Queda només, doncs, fora del domini conservador, el Consell Insular de Menorca, on (en el moment de tancar edició) el PSM i el PSOE continuen negociant un pacte de govern que, amb tota probabilitat (excepte sorpreses que ningú no espera), convertirà novament la socialista Joana Barceló en la presidenta.

L'escenari polític balear mostra, així, que la immensa majoria del pressupost públic (el de les institucions de referència) serà gestionat per la dreta. Una situació que no s'havia produït a les Illes d'ençà el 1991, quan el PSOE s'enfonsà en totes les Balears. Llavors fins i tot va acabar perdent el Consell Insular de Menorca, que en principi era seu, per culpa d'una moció de censura que va rebre el suport d'un trànsfuga que donà la majoria al PP.

En aquella legislatura (1991-95) el PP de Gabriel Canellas va cometre un gravíssim error. S'havia presentat en coalició preelectoral amb UM i havia aconseguit la majoria absoluta i el poder a les Illes. Però les desavinences amb el partit centrista portaren el president a destituir Maria Antònia Munar de consellera de Cultura del seu Govern (1992).

Munar va liderar la refundació d'UM (1993) i va trencar amb el PP. S'iniciava així el camí de col·laboració amb l'esquerra, que l'any 1995 tengué el primer

Jaume Matas i Maria Antònia Munar. Els respectius líders del Partit Popular i Unió Mallorquina han arribat a un acord que activarà iniciatives polítiques concretes que han estat rebutjades pel Pacte de Progrés durant el darrer quadrienni, entre 1999 i 2003. El flirteig que Munar va mantenir amb les forces d'esquerres pot haver estat una tàctica per obtenir el que volia: governar amb els populars i exercir la presidència.

fruit: la constitució del Pacte de Progrés en el Consell de Mallorca. I, com és conegut, al cap de quatre anys (1999), aquesta sintonia permeté formar la primera, i única, majoria alternativa política al PP: el segon Pacte de Progrés, d'àmbit balear, format per PSIB-PSOE, PSM, EU, Els Verds, COP, Pacte d'Eivissa i UM.

Ara, el pacte PP-UM significa la recomposició de l'entesa de 1991. Però amb un valor afegit diferencial molt important. Jaume Matas sap, per la història narrada, que li convé més, com ha aconseguit, tenir contenta UM que no enfrontar-s'hi. D'altra banda, i en relació amb la mateixa comparació, l'esquerra queda més òrfena de poder i psicològicament molt *tocada*, ja que en cap cas es pensaven que perdrien les eleccions del passat 25 de maig.

Com a últim apunt d'anàlisi política, i a l'expectativa de veure com es formarà la majoria de municipis que queden pen-

dents de pacte, és significatiu el que deia la setmana passada el president del PP-Mallorca, el batlle per majoria absoluta d'Inca, Pere Rotger: "El pacte PP-UM no és, per a nosaltres, un acord només a quatre anys vista", perquè, a més, "el PSOE ha quedat sense poder municipal", de manera que "amb aquest acord [PP-UM] el Pacte de Progrés queda definitivament acabat i el que era per al PSOE una fórmula exportable s'ha convertit en un no res." "Al PSOE li serà molt difícil recuperar el poder a Balears", va concloure.

Eixos de l'acord. Més enllà de les actuacions concretes, l'acord PP-UM significa que els nacionalistes es comprometen a donar suport als pressupostos del Govern balear de 2004 i següents fins el 2007. Això era el que interessava a Matas de forma especial. L'Estatut balear preveu que, per a aprovar els comp-tes, no hi ha prou amb tenir la majoria

de vots sinó que, a més, hi han de votar a favor almenys la majoria de diputats de dues illes computats per separat. Si el Pacte de Progrés s'hagués reeditat a Mallorca i comptant amb l'acord PSOE-PSM a Menorca, el Govern Matas hauria pogut tenir per aquest cantó importants problemes. És cert que tota llei és interpretable i que potser l'executiu no hagués tengut finalment entrebancs greus. Però Matas ho ha volgut evitar i ho ha aconseguit. No volia cap flanc inestable. D'aquí que el PP, que en principi digué –per boca del seu secretari general a Balears, José María Rodríguez– que no cediria a UM la presidència del Consell sota cap circumstància, acabàs desdient-se i donant a Munar el control de la institució insular mallorquina per assegurar-se l'estabilitat general.

Quant a la resta d'eixos fonamentals del pacte PP-UM, són diversos i es basen en infraestructures i obres que

Només l'entorn de Francesc Antich creia possible el pacte al Consell mallorquí.

PSOE, PSM, EU i Els Verds sempre han rebutjat frontalment. Així, per exemple, es posarà en marxa el segon cinturó de

Palma, una nova autovia que circumval·larà el centre urbà de la capital; aquesta qüestió va enfrontar durament a la fi de la legislatura passada PSM, EU i Els Verds, d'una banda, que rebutjaven completament la nova via, amb UM, que la volia. A més a més, s'aprovarà de manera immediata el Pla Territorial de Mallorca (també refusat pels mateixos partits del Pacte) tal i com està redactat, i seguint els criteris d'UM, amb el quals ja hi estava d'acord el PP. Així doncs, s'aixecaran les moratòries urbanístiques.

En carreteres, el guió serà el pla que signà Jaume Matas amb el Govern de Madrid quan era president de Balears (el 1998), frontalment rebutjat pel Pacte de Progrés. La principal obra d'aquesta naturalesa serà la connexió de l'autopista Palma-Inca amb Manacor. Significarà un exercici d'originalitat nominal i semàntica. UM no vol, com reclama el PP, "autopistes", així que li diran o "desdoblament" o "autovia" o s'inventaran

un nou nom. L'ecologisme i l'esquerra sempre s'han negat a aquesta política de carreteres ampliades, que consideren "noves" vies que impacten, diuen, excessivament sobre el territori de l'illa.

En energia, l'acord rectifica el Pacte de Progrés, perquè aquest sempre va optar per la connexió a través d'un gasoducte entre Balears i la Península. PP-UM opten per un sistema mixt: gasoducte i, també, dos cables elèctrics que l'esquerra no volia.

L'impossible pacte progressista.

Per què no ha estat possible reeditar el Pacte de Progrés a Mallorca? Bàsicament perquè ningú no hi estava gaire convençut, excepte els entorns més directes de Francesc Antich. A UM, per la seva banda, el que li interessava era que el PP augmentàs l'oferta. Les negociacions d'UM amb el PSOE provocaren l'alça de l'oferta conservadora. I a l'esquerra, només els socialistes que envolten Antich creien de veres que hi havia alternativa a l'acord PP-UM. Ni PSM, ni EU, ni Els Verds volien jugar novament amb les cartes que imposava UM.

Després de reunions diverses, exploratòries, entre el 29 de maig i el 4 de juny, els partits reuniren durant el cap de setmana del 7 i 8 de juny els respectius òrgans de direcció. L'opinió majoritària a tots tres (PSM, EU i Els Verds) era que podrien donar suport a la investidura de Maria Antònia Munar com a presidenta del Consell i que governassin la institució UM i PSOE, però que de cap manera es volien fermar amb cap compromís més. És a dir, volien tenir llibertat durant la legislatura per poder oposar-se a allò que sempre s'han oposat (l'actual redacció del Pla Territorial, segon cinturó de Palma, etc).

Això, a UM, no li convenia. No ho volgué acceptar. El PP li ofería allò que volia. L'esquerra només li ofería —en paraules de Munar— un pacte de "resistència" i, a efectes pràctics, era una oferta "buida de contingut" sotmesa a la possibilitat d'inestabilitat. Per a qualsevol que conegui mínimament la forma d'actuar d'UM, cent per cent pragmàtica, el resultat era cantat. Pacte PP-UM.

Miquel Payeras

Es necessita incorporar un/una

relacions públiques

- El perfil idoni respon a un/una llicenciat/llicenciada
- Edat: 24-35 anys
- Retribució segons experiència i els valors aportats

Tel. 963 106 862

(aporteu currículum)